

Ministerul Finanțelor Publice

**Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

**Str. X Suceava
Tel : X
Fax : X**

DECIZIA NR. 113

din 16.11.2011

privind soluționarea contestației formulate de

X- CUI X,

înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/18.09.2008 și reînregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. X din 21.10.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin adresa nr. X/13.10.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. X din 21.10.2011, cu privire la contestația formulată de **X**, str. X, județul Suceava.

Prin adresa nr. X/13.10.2011, transmisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, se precizează că „având în vedere prevederile art. 209 alin. 1 lit. a din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau ale municipiului București sunt competente să soluționeze contestațiile având ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 3 milioane lei, coroborat cu pct. 14.4 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/25.05.2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, vă restituim alăturat dosarul contestației formulate de Stațiunea de Cercetare - Dezvoltare pentru Pomicultură Fălticeni împotriva Deciziei de impunere nr. X/28.07.2008, ce are ca obiect suma de X lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată și accesorii întrucât competența de soluționare a acestei contestații revine Direcției generale a finanțelor publice a județului Suceava, în a cărei rază teritorială își are sediul contribuabilul contestator.”

Prin Decizia nr. X/31.10.2008, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a suspendat soluționarea contestației formulate de **X**, împotriva Deciziei de impunere nr. X din 28.07.2008, emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de

23.07.2008, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, privind suma de X lei, reprezentând X lei taxa pe valoarea adăugată și X lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, până la pronunțarea soluției definitive pe latură penală.

Prin adresa nr. X din 01.09.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. X/05.09.2011, X solicită reluarea procedurii administrative întrucât motivul care a determinat suspendarea a încetat definitiv.

Prin adresa nr. X din 19.09.2011, emisă de Serviciul Juridic din cadrul D.G.F.P. Suceava, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. X din 21.09.2011, se precizează că rezoluția din 31.03.2010 emisă de Parchetul de pe lângă Judecătoria Fălticeni în dosar nr. X/P/2008, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de numitul X, director general al X, este definitivă și, ca atare, motivul care a determinat suspendarea contestației formulată de X împotriva Deciziei de impunere nr. X din 28.07.2008 emisă de D.G.F.P. Suceava a încetat cu caracter definitiv, procedura administrativă putând fi reluată.

X contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr. X din 28.07.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X din 29.07.2008, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, privind **suma de X lei**, reprezentând:

- X lei – taxă pe valoarea adăugată;
- X lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

I. X contestă Decizia de impunere nr. X din 28.07.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X din 29.07.2008, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, privind suma de X lei, reprezentând X lei taxă pe valoarea adăugată și X lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Societatea contestă stabilirea în sarcina sa a unei diferențe de TVA în sumă de X lei și majorări de întârziere aferente în sumă de X lei, pentru cantitatea delitri distilat de mere vrac reprezentând, în opinia societății, „perisabilități legale” calculate pentru perioada 1994 – 2006 și scăzute din gestiune în noiembrie 2007 în baza procesului - verbal nr. X/2007 și notei contabile nr. X/2007 și calculate conform deciziei interne nr. X/1998 privind normele de perisabilitate, din activitatea de industrializare și depozitare a distilatului de fructe, decizie aprobată de forul tutelar.

Petenta susține că, potrivit art. 128(8) lit. c din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, perisabilitățile nu constituie livrări de bunuri în sensul alin. 1 și, prin urmare, nu sunt incluse în sfera de aplicare TVA.

Societatea invocă faptul că dispozițiile H.G. nr. 1569/2002 și H.G. nr. 831/2004 nu îi sunt aplicabile întrucât, potrivit art. 12 din actele normative menționate, normele privind limitele admisibile de perisabilitate se aplică numai

persoanelor juridice obligate la plata impozitului pe profit, iar contestatoarea este scutită de plata acestui impozit.

Petenta contestă și includerea în baza de calcul a taxei pe valoarea adăugată a sumei de X lei, reprezentând accize aferente cantității de ...litri distilat de mere vrac, invocând faptul că această cantitate nu a fost livrată, deci acciza nu este exigibilă.

II. Prin Decizia de impunere nr. X din 28.07.2008, înregistrată sub nr. X din 29.07.2008, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, s-a stabilit în sarcina societății suma de X lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

În urma verificărilor efectuate la X, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea a scăzut din gestiunea de produse finite, în luna noiembrie 2007, o cantitate de ...litri de distilat de mere vrac, reprezentând perisabilități aferente perioadei 1994 – 2006, deși din 1994 până în 2006 unitatea a efectuat anual inventarierea faptică la 31 decembrie fără a stabili diferențe între stocul faptic și cel scriptic.

Inspectorii fiscali au constatat că societatea nu a calculat perisabilitățile potrivit H.G. nr. 831/2002 și că acestea nu puteau fi scăzute în luna noiembrie 2007 pentru întreaga perioadă 1994 – 2006.

Organele de control au calculat taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei cantități lipsă din gestiune, având în vedere și valoarea accizei în sumă de X lei, aferentă cantității de ...L distilat de mere, stabilind o diferență de taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de X lei ($X \cdot 19\%$), în baza prevederilor art. 128 alin. 3 lit. e, alin. 9 lit. a și c din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 3, 9, 49 și 54 din OMFP nr. 1753/2004, art. 6 alin. 1 din Legea nr. 82/1991.

Pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, organele de control au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de X lei, în baza prevederilor art. 120 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei și accesorii aferente de X lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii acestei sume, în condițiile în care Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat asupra accizelor ce au fost incluse de organele de control în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată.

În fapt, societatea a scăzut din gestiunea de produse finite, în luna noiembrie 2007, o cantitate de ...litri de distilat de mere vrac, reprezentând perisabilități aferente perioadei 1994 – 2006, deși din 1994 până în 2006 unitatea a efectuat anual inventarierea faptică la 31 decembrie fără a stabili diferențe între stocul faptic și cel scriptic, după cum este înscris în inventarele anuale ale societății. Mai mult, din inventarul efectuat de către societate la data de 31.10.2007, înregistrat sub nr. X din 14.11.2007, în copie la dosar, rezultă că nu există diferențe la rachiul de mere, borhot etc.

Organele de control au calculat taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei cantități lipsă din gestiune, având în vedere și valoarea accizei aferentă cantității de distilat de mere, stabilind o diferență de taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de X lei și accesorii aferente de X lei.

În drept, în speță sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- **Art. 126 alin. 1 lit. a** din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care prevede:

ART. 126

„Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;”

ART. 128

„Livrarea de bunuri

[...]

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

[...]

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).

[...]

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

[...]

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

Referitor la aplicarea acestor prevederi legale, la pct. 6 alin. 9 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004 se precizează că:

„(9) În sensul [art. 128](#) alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) bunurile nu sunt imputabile;*
- b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;*
- c) se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intră în circuitul economic.”*

Din textele de lege citate mai sus rezultă că sunt operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată operațiunile care constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri efectuată cu plată.

Conform acestor prevederi legale, sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată bunurile constatate lipsă din gestiune, cu anumite excepții prevăzute expres de lege, cum ar fi perisabilitățile în limitele legale, bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, în condițiile prevăzute de lege.

De asemenea, din textele de lege citate mai sus, rezultă că nu constituie livrare de bunuri, bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții: bunurile nu sunt imputabile, degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente, se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intră în circuitul economic.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în luna noiembrie 2007, X a scăzut din gestiune conform procesului verbal nr. X/2007 și a notei contabile nr. X/2007, cantitatea de ...L distilat de mere vrac la valoarea de X lei, pe motiv că reprezintă perisabilități pentru perioada 1994 – 2006.

Prin contestația formulată, petenta precizează că perisabilitățile au fost calculate conform deciziei interne nr. X din 26.02.1998 privind normele de perisabilitate din activitatea de industrializare și depozitare a distilatului de fructe.

Din cele prezentate mai sus rezultă că petenta a scăzut din gestiune cantitatea de ...L distilat de mere vrac la valoarea de X lei, pe motiv că reprezintă perisabilități, în baza unei decizii interne și nu în baza unei prevederi legale.

De asemenea, din cele prezentate și din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă dacă cei ...L distilat de mere vrac sunt stocuri degradate calitativ care nu mai pot fi valorificate în condițiile prevăzute la pct. 9 din H.G. 44/2004, citat mai sus.

Organele de control au stabilit că cei ...L distilat de mere vrac nu pot fi considerate perisabilități deoarece acestea nu au fost calculate în limitele aprobate prin H.G. nr. 831/2004 pentru aprobarea Normelor privind limitele admisibile de perisabilitate la mărfuri în procesul de comercializare.

De asemenea, prin contestația formulată, petenta precizează că scăderea din gestiune a cantității de ...lei distilat de mere vrac nu reprezintă perisabilități

conform H.G. nr. 1569/2002 și ale H.G. nr. 831/2004, ci scăzăminte produse pe perioada depozitării distilatului de mere, respectiv pierderi în volum și în tărie alcoolică, care nu au fost produse prin neglijență, sustrageri sau din cauze imputabile altor persoane, fără a preciza dacă scăzămintele reprezintă pierderi tehnologice ce se încadrează în normele consum și fără să menționeze care sunt prevederile legale în baza cărora au fost calculate acele scăzăminte, cu atât mai mult cu cât petenta precizează că scăzămintele sunt aferente perioadei 1994 – 2006, scăderea din gestiune fiind efectuată în noiembrie 2007, iar organele de control precizează că din inventarierea faptică efectuată la 31 decembrie a fiecărui an nu rezultă diferențe între faptic și scriptic.

Din cele arătate și având în vedere prevederile art. 128 alin. 8 lit. c, conform căruia perisabilitățile se acordă în limitele prevăzute prin lege, rezultă că în mod legal organele de control au stabilit că ceiL distilat de mere vrac în valoarea de X lei, reprezintă lipsă din gestiune și nu perisabilități.

Conform art. 128 alin. 4 lit. d din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, citat mai sus, bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate calitativ, în cazul în care nu se respectă condițiile prevăzute de lege, care sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată, operațiuni care sunt taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, motiv pentru care se consideră că în mod legal organele de control au stabilit că societatea datorează taxa pe valoarea adăugată pentru cantitatea deL distilat de mere vrac scăzută din gestiune în luna noiembrie 2007.

Referitor la susținerea petetei că prevederile H.G. nr. 1569/2002 și ale H.G. nr. 831/2004 nu îi sunt aplicabile, pe motiv că aceste prevederi se referă strict la societățile plătitoare de impozit pe profit, iar X nu este plătitoare de impozit pe profit, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, pe motiv că această afirmație nu este de natură să modifice constatările organelor de control, având în vedere că petenta a scăzut din gestiune anumite bunuri cu titlu de perisabilități în baza unei decizii interne și nu în baza unei prevederi legale.

Prin contestația formulată, societatea contestă includerea în baza de calcul a taxei pe valoarea adăugată a sumei de X lei reprezentând accizele aferente cantității deL distilat de mere vrac.

În ceea ce privește baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, sunt aplicabile prevederile art. 137 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

ART. 137

„Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului,

beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

[...]

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 130¹ alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin norme;

[...]

(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată;”

Din textele de lege citate mai sus rezultă că baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată în cazul livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii, cuprinde tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului.

Conform acestor prevederi legale, baza impozabilă în cazul bunurilor constatate lipsă din gestiune o constituie prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării.

De asemenea, din textele de lege citate mai sus rezultă că baza de impozitare cuprinde impozitele și taxele, cu excepția taxei pe valoarea adăugată. Rezultă că în baza impozabilă a taxei pe valoarea adăugată intră și acciza.

Conform art. 165 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal „*Acciza este exigibilă în momentul eliberării pentru consum sau când se constată pierderi sau lipsuri de produse accizabile.*”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, la calculul taxei pe valoarea adăugată, în sumă de X lei, organele de control au inclus în baza de calcul și accizele corespunzătoare stocului de ...L distilat mere vrac, în sumă de X lei, calculate prin raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 18.03.2008.

Prin contestația formulată, petenta susține că a contestat raportul de inspecție fiscală parțială nr. X/2008 și decizia de impunere prin care s-a stabilit obligația de plată a accizelor și la care s-au raportat organele de control în vederea determinării bazei impozabile a TVA, contestația aflându-se pe rolul instanțelor judecătorești.

În urma cercetării penale efectuate în cauză, prin Rezoluția din 31.03.2010 dată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Fălticeni în dosarul X/P/2008, s-a stabilit că stocul de distilat de mere era impropriu consumului, aspect constatat și de Curtea de Apel Suceava – Secția comercială, contencios administrativ și fiscal prin sentința nr. X/16.11.2009 pronunțată în dosarul X/39/2008 și se confirmă propunerea organelor de cercetare penală de neîncepere

a urmării penale față de X sub aspectul infracțiunii prevăzute la art. 43 din Legea nr. 82/1991 raportat la art. 289 din Codul penal întrucât lipsesc elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Prin Sentința penală nr. X din 12.11.2010 dată de Judecătoria Fălticeni se precizează că din probatoriul administrat reiese că scăderea din gestiune a cantității de distilat de mere vrac a fost hotărâtă de Consiliul de Administrație la data de 16.11.2007 ca urmare a faptului că pierderile se datorează fenomenului de evaporare, tipului vaselor de păstrare, a depozitelor de păstrare și închidere.

Se precizează că prin sentința civilă nr. X/2009 a Curții de Apel Suceava, definitivă, au fost anulate Decizia nr. X/2008 emisă de ANAF, Raportul de inspecție fiscală parțială nr. X/2008 și Decizia de impunere nr. X/2008 întocmite de D.G.F.P. Suceava, reținându-se că valorificarea produselor aflate în stoc nu era posibilă, fiind improprii consumului.

Prin Sentința penală nr. X din 12.11.2010, Judecătoria Fălticeni respinge plângerea formulată de D.G.F.P. Suceava împotriva Rezoluției nr. X/P/2008 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Fălticeni și a Rezoluției nr. X/II/2/2010 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Fălticeni, ca nefondată.

De asemenea, în ceea ce privește accizele aferente cantității deL distilat de mere vrac scăzută din gestiune în luna noiembrie 2007, ce au fost incluse în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, acestea au fost calculate printr-un act de control anterior, respectiv Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 18.03.2008, ce a fost contestat de societate.

Astfel, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că asupra accizelor stabilite prin raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 18.03.2011, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat prin Decizia nr. X/15.10.2010, în sensul că sentința nr. X din 16.11.2009 pronunțată de Curtea de Apel Suceava în dosar nr. X/39/2008, prin care instanța anulează decizia de impunere nr. X/19.03.2008 emisă de D.G.F.P. Suceava, a rămas definitivă și irevocabilă prin respingerea recursului formulat de D.G.F.P. Suceava.

Având în vedere prevederile legale incidente speței și faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat prin Decizia nr. X/15.10.2010, în sensul că a fost anulat actul administrativ fiscal prin care au fost calculate accizele, organele de soluționare a contestației nu se pot pronunța cu privire la legalitatea stabilirii bazei impozabile a taxei pe valoarea adăugată motiv pentru care **urmează a se desființa** Decizia de impunere nr. X/28.07.2008, înregistrată sub nr. X/29.07.2008, **privind suma totală de X lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reanalizarea cauzei, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Majorările de întârziere în sumă totală de **X lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei**, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece pentru debitul în sumă de **X lei**, reprezentând taxă pe valoarea adăugată, s-a desființat Decizia de impunere nr. X/29.07.2008, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), **urmează a se desființa decizia de impunere privind accesoriile aferente debitului, în sumă de X lei.**

Desființarea are la bază prevederile **art. 216 alin. (3)** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actului atacat, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”

și prevederile **pct. 11.6** Ordinul ANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, unde se stipulează:

„11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 126 alin. 1 lit. a, art. 128 alin. 4 lit. d, alin. 8 lit. b și c, art. 137 din Legea nr. 571/2003 din Codul fiscal, pct. 6 alin. 9 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 216 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003, pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 11.6 din Ordinul ANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se:

DECIDE :

Desființarea Deciziei de impunere nr. X din 28.07.2008 X/28.07.2008, înregistrată sub nr. X/29.07.2008 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X din 29.07.2008, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală, **privind suma de X lei**, reprezentând X lei taxa pe valoarea adăugată și X lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca, printr-o altă echipă să se procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă și să emită un nou act administrativ fiscal, având în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Punerea în executare a prezentei decizii, pentru sumele pentru care s-a dispus desființarea, va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel Suceava în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.